

paa, at Ordene „Diceter“ og „Dicæternes“ skulde rettes henholdsvis til „Dagpenge“ og til „Dagpengenes“, skal jeg bemærke, at Ændringsforslaget vel er anført som stillet til § 15, men det maa efter sit Indhold ansees for at angaae deels den Overskrift, der findes i § 15, 6te Linie, og tvært Paragrafens 4de Linie, deels § 16, Linierne 1, 2, 3, 4, 6 og 7, og deels § 17, Linierne 2 og 4. Forslaget vil blive afstemt ved § 15, og forsaavidt det vedtages, ville de fornødne Ændringer paa de nævnte Steder blive foretagne.

Lovudkastets samtlige Paragrafer, de stillede Ændrings- og Underændringsforslag, Lovudkastets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes under Æt under Forhandling.

Ordføreren (Berg): Udvalget har ikke kunnet følge den høitagtede Krigsminister, forsaavidt dette Lovforslag er udarbejdet saaledes, at de Tillæg, som der her er Tale om, skulle staae i et passende Procentforhold til Lønningen. Man har ikke troet, at den store Mængde Sætter, som derved vil fremkomme, hensigtsmæssig kan beholdes, om end blot for Beregningens Skyld, og endvidere kunde man heller ikke antage, at Tillægene paa denne Maade vilde blive afpassede for Vedkommende efter deres Stillinges Lørd og Krav. Derhos maa det ogsaa erindres, at Krigsministeriet just ikke har fulgt denne Regel saa consequent, som man maatte antage nødvendigt, forsaavidt man erkjendte Reglens Gyldighed, idet, som det vil sees, allerede § 2 viser en betydelig Afvigelse fra denne Regel, idet den ingenlunde tillægger de Menige det samme Procent af Lønningen i Lønningstillæg, som der er tiltenkt Hærens Befalingsmænd. Med Hensyn til et andet Princip, som tildeels er fastholdt i Loven, nemlig angaaende Understøttelse til udcommanderede Underofficerers Familier, har Udvalget heller ikke troet at kunne følge Forslaget. Ministeriet har i Motiverne udviklet Grunde, hvorfor det for en stor Deel har forladt det hidtil fulgte Princip, og Udvalget har maattet erkjende disse Grunde for at være rigtige. Man fastsætter Lønningen for Embeds-

og Bestillingsmænd i Almindelighed kun i Forhold til den Tjeneste, den vedkommende Mand yder Staten, uden at tage Hensyn til, om han har giftet sig eller ikke. Det eneste Forhold, hvori man tager dette Hensyn i Betragtning, er det her foreliggende om Underofficerers Familier. Det har adskillige Gange været Tale i Rigsdagen, at man skulde see at give disse vedkommende Mænd en større Myndighed med Hensyn til deres Familieforhold, saaledes at hver Mand maatte kunne gifte sig, naar han fandt det passende, ligesom det er tilladt andre Borgere, og i saa Henseende er den høitagtede Krigsminister ogsaa forsaavidt kommen Udtalelserne her i Rigsdagen imøde, som han har givet en større Myndighed i den Henseende og tilladt Afdelingscheferne at give Tilladelse til de Underofficerer, som ønskede at gifte sig. Det vil nu sees, at dette let vilde kunne fremkalde meget store Uligheder, idet een Afdelingschef kan have een Anstuelse, en anden en anden — det skal jeg nu ikke inklade mig paa — men man vil see, at Afdelingschefernes Ækjon i denne Henseende kan, hvis man vil beholde disse Bestemmelser, være nok til at paadrage Staten forøgede Udgifter, og ved at fastholde disse Bestemmelser overgive vi til Afdelingschefen en vis Deel af den bevillende Myndighed, idet han kan sige til Vedkommende: Gift Dig! Staten sørger for Din Familie. Dernæst er der noget Besynderligt i, at en Mand, som maastee er baade dygtigere som Underofficer og har tjent længere, skal, skjøndt han staaer i høiere Grad, alligevel staae med lavere Lønningstillæg end Andre, blot fordi de Andre have giftet sig. Det forekommer Udvalget, at dette let vil kunne fremkalde en mindre god Mand blandt den vedkommende Deel af Hærens Befalingsmænd, og at man derfor maa fastholde i den Lønningssloy, som her er under Forhandling, eensartede Regler for de Vedkommende uden Hensyn til deres Familieforhold, ganske saaledes som man forholder sig ved Fastsættelsen af Lønningerne for alle andre Embeds- og Bestillingsmænd i Staten. Der har tidligere været en Rest af denne Lønningssmaade ved Søværnet, men ogsaa denne har man ganske forladt ved det Lovudkast,